

Tolvtallsvisa

Nedtegnet i 1870 av Lindeman etter Birthe Nielssen Asak, Sørum

Denne visa har blitt sunget i mange århundrer i store deler av Europa. Her i landet har den en rekke melodier. Visa har levd på folkemunne og vært trykt i skillingstrykk. Bl.a. finner vi den i en samling viser etter Karl Ausen i Sørum. Visa har også vært knyttet til ulike sagn. Et av dem forteller om han som ble dømt til døden, men ble frikjent etter å ha diktet denne sangen. Et annet forteller om faren som tar med sønnen til presten for å konfirmeres. Sønnen kan ikke lese, men når han synger denne visa for presten er det mer enn tilstrekkelig til å bli konfirmert.

En vise vil vi sjunge om nogle skriftens tall
og det med munn og tunge som I nu høre skal.
Dens kraft og innhold hva den har inn at være
den går fra ett til tolv.

En Gud allting regjerer, en tro, et salig håp,
en Jesu frelser kjære, et livsens ord, en dåp.
En himmel med behag, en sol verden opplyser,
et siste dommedag.

To mennesker Gud gjorde, to lovens tavler var,
to testament i ordet, to lys på himmelen klar.
To navne Jesus Krist, to naturer uti Kristo
to veier er forvisst.

Tre engler ut i Sodom, tre artikler i troen er
tre personer ut i Guddom, tre patriarker kjær.
Tre vise av Østerland, tre kvinner ut til graven
tre menn i ovns brann.

Fire evangelister, fire slags sædjord,
fire er årets tider, fire profetier stor,
fire vinde om året er, fire elementer,
fire store monarker.

Fem ere de mosebøker, fem sinde mennesker har,
fem ere lærestykker, fem Kristi vunder var.
Fem brød, fem tusen mann, fem jomfruer de kloke
fem dårlige på stand.

Seks stenkar ut i Kana, seks arbeidsdager vi har,
seks dager de sankede manna, seks timer mørket
var.

Seks alen Goliat sterk, seks dage Gud han skapte
seks gjernings store verk.

Syv ord monne Jesus tale, syv bønner i Fader Vår
syv dager i uker alle, syv verdens undere stor.
Syv fulle aks opprandt, syv år de templet bygde
syv nybast Samson bandt.

Åtte sjele Gud priste i Noas ark på vann
åtte saligheter visste Kristus vår frelser sann
For oss stor smerte bar, åtte dager av alder,
da han omskåret var.

Ni slet Jesum med stor møye ropte høyt så
jammerlig
ni slet Jesum også døde, oppga ånden ynkelig.
Ni ting priser Sirak, ni hundre år Adam levde
ni spedalske uten takk.

Ti plager Gud utsendte over Farao med skjel,
ti spedalske bleve rensset av Kristus Guds sønn selv.
Og straks helbredet gjort, ti jomfruer omtales,
ti ere de Guds bud i ord.

Elleve i urtegården forlot deres Frelser,
elleve satt ved bordet da Jesus lot seg se.
Efter han oppstanden var elleve bestandig bleve
og om Kristus bar.

Tolv vare de små profeter, tolv Israels stammer
var,
tolv vare Jesus apostler, tolv måneder i hvert år.
Tolv tusen beseglede, tolv ere dagens timer,
tolv Jerusalems porter var.

Nu vilde vi herved ende vår vise med disse tall,
Gud oss sin nåde sende, når vi bortvandre skal,
Og give oss himmelrik, at vi hannem love og prise
alltid og evindelig.